

Tak vida - nezapomněli.

Tam bude jistě někdo, kdo půjde k pytlům.

A kdy mají přijít -

Každou chvíli jsou tu. Platíme jim autobus. Proč my jsme se na ten náš patronátní Kovoabsenc neobrátili už dřív -

To jsme holt my. Netroufáme si -. Safra, aby nám patronátní neposlali nějaký starý šmele -

Někdo se tam najde. A je prý jich dost. Jedou! - Ve stohu je pár flašek piva. Skočíme pro ně, Zelinko! A ty, Antošová - nějakou kytku! Jen tak s pole!

Možná, že bychom mohli zatrnout típek i Novosedlicům.

/Odbíhá./

K těm pytlům jsem přece nemusel. A kdyby se to vzalo, s které chceš strany, nemusel. Jednou jsem vedenej jako strojník - k pytlům si vyberu, Minaříku, sám. I na pytle musí být zvláštní inteligence. Mimořádněj fištron. On některěj pacholek se pronese. Lehne si ti na hřbet a leží - jako pytel -.

/Odcházejí./

/vchází s brigádou/.

Aby to nebylo jako v Holubářově. Tam jsem se dřel jako mezek.

Neboj se, Honzíku! Všechno jasné? - Připravte se na brigádu -

/vběhne/.

Už jsou tady - máte asi žízeň, co?

/se oprašuje, ohlíží se/.

Čest práci, soudruzi!

/Je svátečně oblečený./

Jsem Nenáhlo, vedoucí žnové brigády našeho závodu Kovoabsenc. Máme nad vámi patronát.

Jste moc hodní, že jste nezapomněli. Já se jmenuju Minařík, to je soudruh Zelinka.

Jsem tu vedenej jako strojník -

Ani bychom jinak neobtěžovali, ale takové

mimořádné potíže -

Menáhlo

Známe, soudruhu, známe. Proto jsme ani na okamžik nezaváhali a jsme tu. Vždyt jsou to, soudruzi, mírové žne.

/Mezitím vylézají další, svátečně odě-
ní brigádníci./

Cítím už chléb a opájím se jeho vůní. Je to náš společný chléb. Chléb dobrý, chutný, vítězný -

Zelinka

Já bych ti nabídl, ale včerejší. Na smulu je i s aktovkou tady někde pod pytlama. Kdybys chtěl jít k pytlům -

Minařík

Počkej, Zelinko, nech soudruhy vydechnout.

Menáhlo

Tak, soudruzi, abychom začali -

Minařík

Prosím -

Zelinka

Nejdřív někoho k pytlům -

Minařík

No jó -

Menáhlo

Soudruh má nějaké připomínky -

Minařík

Má starost, jestli bude někdo u pytlů -

Menáhlo

Ovšem že ano. Využijeme celého prostoru. Kam si ale posadíme vás -

/Zatlešká./

Soudruzi, dvě křesílka -

Antoňová

/vběhne/.

Pěkně vás pozdravujeme, soudruzi. Jste hodní.

/Odevzdává kytku./

Menáhlo

Tři křesílka -

/Dává kolovat basu s pivem./

Tak tady si vás hezky posadíme a okamžiček - začínáme - vážená soudružko a soudruzi!

Už jsme se tak trochu poznali. Jsme kolektiv závodu Kovoabsenc. Jsme na vás hrdi. Dnešní život na vesnici je krásný. My chceme, aby byl ještě krásnější. Vy radostně pracujete, ale to nestačí. Vy musíte vědět, proč pracujete. Pracujete proto, aby po radostné práci jste radostně žili. A my spěcháme jako patroni, abychom se mohli skrovně přičinit

společně s vámi o radostný zítřek.

/Všichni začnou tleskat./

Tamhle ten by byl k pytlům -

/strčí Zelinku, aby mlcel./

Proto naše brigáda zasahuje všude tam, kde je toho zapotřebí a svou operativností si vysloužila nejedny ostruhy.

/zatleská, strhne i Antošovou, přidá se i Zelinka/.

Dovolte, aby vás nejdříve pozdravila naše dvacetičlenná dechová hudba, která vám zahraje kratičké fanfáry, nazvané „Mírovým žním - zdar“. Autorem je vedoucí hudebního souboru - ten s tou lahví. Představ se, Pepičku, neboj se soudruhu družstevníků, a rozvíjej družbu.

Družbu náležitě rozvíj. Jmenuji se Kabíček. Dnes dovrším devátou stovku brigádnických hodin. Mimo to se na vaši počest zavazují, že si denně prostudují denní tisk a budou jednat vždy promyšleně a neukvapeně. - Mírovým žním - zdar!

/Od autobusu zazní h u d b a. Po hudbě pokračuje Nenáhlo ve svém uvodu./

Náš kolektiv zasahuje brigádnicky na nejdůležitějších úsecích našeho života. Reklo by se na tepnách. Přicházíme až na pracoviště. Rádi rozdáváme nadšení, elán a radost. Člen naší brigády Jarko Pazdeří vám nyní přednese svou básně „Pytel štěstí“ -

/se zvedne/.

Kampak, Mařenko -

Budu tu hned. Pořádám se ještě po nějakém zašívání.

Po básničce hned začínáme. Ať na tebe nemusíme čekat -

Toho k pytlům nechci. Je úzký v ramenou -

Pytel štěstí. Básně ode mne.

Já nevím, jak bych to pověděl,
já nevím, jak bych to vyzpíval,
kolik dní nad tím jsem proseděl,
měsíc se nade mnou rozplýval.

Já nevím, jak to vše říci jen,
jak ti dnes kytici do vlasů vpléstí,
já nevím, zda bdím, či je to sen,
vím jenom, žes můj pytel štěstí -

Zelinka

/k Minaříkovi, který udiveně poslouchá
a teprve když začnou tleskat brigádní-
ci, také několikrát tleskne/.

Na pytle je ouzký v ramenou -

Pazdeří

To byla lyrika. Je vám tato báseň blízka?
Je. A já bych vás žádal, abyste ji vydali
vlastním nákladem, protože nemohu prorazit,
neb se o mně proslýchá, že by mnohým bylo
z mé poesie horko. - Konečně se zavazuji,
že na vaši počest složím čtyřverší. Do
osmačtyřiceti hodin. A co? Ihned - Družstev-
nická. Družstevnické čtyřverší ode mne!

Šly panenky silnicí,
potkali je myslivci,
nebyli to myslivci,
nýbrž družstevníci.

Menáhlo

/začne tleskat, gratulovat Pazdeří,
Minařík a Zelinka netleskají/.

Minařík

Soudruzí, je to hezké, ale já si myslím...

Menáhlo

Vaše uznání nás těší, soudruzí. A zavazuje.
Ještě momentíček... Vzali jsme s sebou naše-
ho kreslíře. Sedte chvílečku klidně -

Zelinka

Vyber už někoho k těm pytlům, Minaříku -

Menáhlo

Klid, malé strpení. A než vás Mirek načrtne,
zazpívá vám členka našeho kolektivu zhudeb-
nělou básen našeho Jarky Pazdeří - "Pytel
štěstí" - prosím, Evičko -

Eva

I já budu ráda, přispěju-li svou troškou do
mlýna. K zdaru našich mírových žní. Začni
/ke kytaristovi/.

Nevím, jak bych to pověděla,
nevím, jak bych to vyzpívala,
kolik dní nad tím jsem proseděla,
měsíc se nade mnou rozplývala -

tady to nějak nehraje. Ale když je tu vyzpívala, patří sem rozplývala. Druhou sloku, prosím -

/Doprovází ji statný kytarista./

Zelinka

/si všimne kytaristy/.
Ten s tou kytarou, to je vazba. Ten by pasoval k pytlům -

Menáhlo

Ještě malé strpení, soudruzi -

/Kreslíř si urovná Zelinku./

Dva

Já nevím, jak to vše říci jen,
jak ti dnes kytici do vlasů vpléstí,
já nevím, zda bdím, či je to sen,
vím jenom, žes můj pytel štěstí.

Menáhlo

Výborně, Evičko! Zpívala jsi báječně, vidte, soudruzi! Je s námi i Honza Trojan, člen naší tělovýchovné jednoty. Honza Trojan je vynikajícím vzpěračem.

Minařík

Soudruzi, čas letí -

Menáhlo

/silný muž s obrovským břemenem/.
To břemeno váží, kolik jsi říkal, Honzíku - no, to je jedno. Honzík na nějaké to kilo nekouká. -

Zelinka

Tak si to tady, Minaříku, doposlechni a mně dej někoho k pytlům, vy nemáte žádnou odpovědnost, tu má vždycky strojník -

Minařík

Soudruzi, bylo to moc pěkné -

Menáhlo

Nejhezčí věci vás teprve čekají. To je tím, že naše tělovýchova na závodě našla novou cestu -. Kdo to jaktěživ slyšel, aby naši sportovci šli až na druhá pracoviště ukázat své velké umění. Svou sílu, svou obratnost. Protože zvedat takové břemeno, to musí být něco tady -

/ukazuje na svaly/
a něco tady
/ukazuje na hlavu/.

/Honza mezitím zvedá./

Nebylo by u vás kousek pořádného tvarohu. Zadarmo to nechci - to ne. Prosím, když si vzpomenete, dobře, když ne, nic se nestalo. - Činnost naší brigády je všestranná.

Soudruh Bouzek vám nyní řekne několik slov o novém rodinném zákonu -

Já proti soudruhu Bouzkovi vůbec nic nemám ...

Soudruh to vykládá velmi zajímavě. A má příklady.-

Chceme vědět, vlastně jenom já. Kdo z vás půjde k pytlům -

Kan?

To je totiž tak -

Nic, Minaříku, neomlouvej. Jsme tu jenom tři, Minařík, Antošová a strojník -. Rozumíme, ne? - Chceme už konečně mlátit a potřebujeme k pytlům. Tak jsme si mysleli, když jste jako brigádníci -

Věc se má tak, soudruzi. Mechanickou pomoc dokáže kdekdo. Dávat však lidem radost, nadšení, to je těžší úkol. - K pytlům? To snad bude někdo jiný. My máme za dvě hodiny brigádu v Sedlci. - Teď si s námi ještě společně zatancíte kolečko. Soudruzi, já mám rád tu kučeravou Káču a vy, soudruzi družstevníci, dokola - jen se nestyďte, tanec už byl v dávných dobách projevem radosti našeho pracujícího lidu.

Netancuju. Netancuju ani o posvícení. Strojníci vůbec málo tancujou.

Soudruh ale neodmítne.

/Chopí se Minaříka a začne zpívat./
Já mám rád tu kučeravou Káču -

Čeká nás zláčení, soudruzi -

Do večera je ještě dlouho -. Tak si ještě vyslechněte soudruha Bouzka.

Žádnýho Bouzka neposlouchám -

Zelinko!

Kdo půjde k pytlům, to chci slyšet!

/vběhne/.
V Novosedlicích jsou hotovi s výmlatem a posílají nám brigádu.

Zelinka

A je tam někdo k pytlům?

Antošová

To víš, že je -

Minařík

Kdy přijedou -

Antošová

Máme se připravit. Tak, Zelinko, Minaříku -
jedeme -

/Rozbíhají se připravit mlátičku./

Monsáhlo

Nic si z toho nedělej, soudruhu Bouzku.
V Sedlci promluvíš dvakrát. Alespon soudru-
zi, vidíte, co nás čeká ještě přesvědčovací
práce. Pořád se podcenuje kultura. - Ani ten
tvaroh člověk nesežene -. Tak nasedat a je-
deme do Sedlce. Tam by mohlo být víno -

Trojan

/se přitočí k Zelinkovi, který přípra-
vuje mlátičku/.
Soudruzí, nechtěli byste k nám na oplátku
příjet na brigádu! Stavíme si bazén a potře-
bujeme ještě dokončit asi čtyřicet metrů
výkopu.

Zelinka

Nezlob se, soudruhu, ale zpívání a tancová-
ní není můj obor. Já...

Antošová

Už jsou tu Novosedlický -

Zelinka

Škoda, že ujeli. Teď by slyšeli koncert. Já
jsem tu totiž vedenej jako strojník!

- o o o -

Hlášení místním rozhlasem /místo dohry/.

"Služební hlášení. Voláme soudruha Aloise Krčila, který místo na noční směnu šel se svou známou na dnešní představení. Má se dostavit k divadelní pokladně. Tam na něho čeká manželka a v závodě disciplinární řízení."

"Právě jsme dostali radostnou zprávu, že národní podnik Dětřn splnil plán výroby v hrubém objemu již na příští rok. Mamutí hrnec vyrobený z materiálu na 35.000 dětských hrnečků bude v příštích dnech vystaven na velkém Strahovském stadionu. Koupaní v něm je ovšem zakázáno. Blahopřejeme národnímu podniku Dětřn jménem malých žíznivých."

"Kovozávody v Ústí nad Labem přijmou okamžitě jedenáct soustružníků. Opatříme byt, zařídíme přestěhování, uhradíme vzniklé výlohy. Obstaráme převodku, dobrý výdělek zaručen. Závodní rekreační chata je k dispozici. Místo možno nastoupit ihned, hlaste se jen prvotřídní fotbalisté!"

...

VI.

PORTRÉT JISTÉHO KÁDROVNÍKA.

Akvarel.

O S O B Y:

Kádrovník

Místo děje: kancelář.

4. 5. 1950

KÁDROVNÍK

Karel Bíbrlík, narozen roku 1922, kádrový posudek. Karel Bíbrlík je v letech, že už mohl klidně být svatebčanem strýci Jaromírovi. - Karel Bíbrlík - Známe Karla Bíbrlíka už pár let. Je to slušný člověk. Má dobrý poměr k lidově demokratickému zřízení. Za války jsme se neznali. Domnívám se, že by z něho byl dobrý vedoucí autoprovozu, poněvaď už něco takového jednou dělal. Se soudružským pozdravem Josef Sušánek. - Hm, Josef Sušánek. - Kdo je ale Josef Sušánek? Rozeslali jsme už přece dávno kádrové dotazníky na Josefa Sušánka. Tušili jsme, že budeme chtít od něho kádrový posudek na Karla Bíbrlíka, ucházejícího se o vedení autoprovozu.

/Hledá v šuplatech, vyjme svazek materiálu./

Josef Sušánek - znám Josefa Sušánka. Je to slušný člověk. Má dobrý poměr k lidově demokratickému zřízení. Za války jsme se neznali. Domnívám se, že vám to postačí pro vnitřní účely vašeho kádrového oddělení. Se soudružským pozdravem Kamil Nekvika. - Všechno hezký. Vedoucí autoprovozu, to není koukání z okna. Tam se musí octnout spolehlivý, oddaný kádr. Bíbrlík má dobrý poměr k lidově demokratickému zřízení. Hm - to ale píše Sušánek. Sušánek je kdo - dobrý člověk. No jo - to si ale myslí Kamil Nekvika. Ne, ne, ne - kádrový materiál na Karla Bíbrlíka je slaboučký, tenoučký. Je to rosolovina - jak ten Sušánek rafinovaně napovídá - za války jsme se neznali. Známe, známe. - Sušánek jenom tukne a teď se ukáže, jestli je kádrovník trouba nebo ne. Jestli mu bude stačit, jestli se Sušánek s Bíbrlíkem znali nebo ne. A co když se zrovna znali dobře. A co jestli Bíbrlík něco ví na Sušánka a Sušánek, aby to Bíbrlík neodhalil, tak ho kryje. Myslí si, uklidím tě do autoprovozu, ale pomalu - prrr - u nás se jde za člověkem. A proto se podíváme, kdo je Sušánek, co kádruje Bíbrlíka. Nekvika Sušánka za války neznal. Zase chytačka - tak - vymlouvání - a proč ho neznal - a kdo je Nekvika -

/hledá fascikl/

Nekvika Rudolf, Nekvika Oldřich, Nekvika Kamil. Tak pojd, pojd se představit - Nekvika Kamil - znám Nekviku Kamila už delší dobu. Je to dobrý člověk - hm - tak z toho má být kádrovník chytrý - je to dobrý člověk - kdo to psal - aha - to jsem psal na Nekviku já, když byl ještě v autoprovozu. Jenže - jenže

- já to psal po pravdě stručně. O Nekvikovi jsem slyšel jenom od Humpolnickýho a ten o něm jednou řekl, když ho obehral v kartách asi o tři tisíce: copak Nekvika, toho nelituju. Ten si k prachům přijde. To je dobrý člověk - čili Nekvika by mohl mluvit čistou pravdu o Sušánkovi, tudíž je Sušánek zřejmě poctivec a mohl vylicit kandidáta Karla Bíbrlíka v jasném světle. - Znáš Karla Bíbrlíka už pár let. Je to slušný člověk, má dobrý poměr k lidově demokratickému zřízení. Za války jsme se neznali. Domnívám se, že by z něho byl dobrý vedoucí autoprovozu, poněvadž už něco takového jednou dělal. - Pozor! - Poněvadž už něco takového jednou dělal. Měl by tedy zkušenosti, měl by kvalifikaci, ale proč chce zrovna k nám? Vede ho jenom touha po poctivém zaměstnání? - Tady, Sušánku, mlčíš. Mlčíš jako jikrnáč. A jaké on má vlastně Bíbrlík soukromé záliby? Zase, Sušánku, mlčíš. Vedoucí autoprovozu, to musí být člověk hospodárný, přesný, poctivý. A to, Bíbrlíku, nejsi! Nezlob se, kádrově jsi neprošel! -

/Listuje v albu./

Kdo by tak přicházel vlastně v úvahu? Jaroušek - syn od ženiny sestry - ten ne - s tím počítám na vedoucího filiálky v Duchcově - Karlíčka od bráchy jsem dostal do učtárny zatím jako zástupce vedoucího - tadyhle - oslava padesátých narozenin strýce Osvalda - Vilém - toho jsem zapasoval do osobního, Robert je v ředitelské kanceláři, je tam spokojený - Olda - safra - Olda - ne - Olda bude expertem pro Slovensko - Máme malé kádrové zálohy - a co kdyby - ale ovšem - uděláme experiment - proč by nemohla být vedoucí autoprovozu žena? - Ženy na všechna místa po boku mužů. - Tak to uděláme, Bíbrlíku, Sušánku - žena - prvá žena - vedoucí autoprovozu - vždyt to vlastně žádný problém není a když bude nejhůř, dám jí k ruce odborníka - třeba toho Bíbrlíka - ano - žena -.

/Telefonuje./

Maminko, to jsi ty - mám pro tebe, Boženko, pěkný švindl. Od pondělka skončíš ve mzdové a půjdeš dělat vedoucí autoprovozu - Žádné strachy - blázne - dá to o pět stovek víc a auto k dispozici - klid, klid - holka, chybějí nám kádry, kde to máme pořád brát -

AUTOR

/před oponou/.
Dostavil se, prosím, dotyčný soudruh?

KÁDROVNÍK

Co by ne?

Autor

Máte snad nějaké připomínky?

Kádrovník

Vůbec ne.

Autor

Zlobíte se na nás, asi, že ano -

Kádrovník

Vůbec ne.

Autor

Papírovat - to je podle vás správné?

Kádrovník

Vůbec ne.

Autor

Řekněte nám, pomůže vám to ve vaší práci -

Kádrovník

Vůbec ne.

Autor

Domnívám se, že jsem ukázal na vaše chybné metody.

Kádrovník

Ukázal - ale já už nejsem kádrovníkem.

Autor

Máte ještě něco na srdci?

Kádrovník

Vůbec ne.

Autor

Děkuji -

Kádrovník

Kudy se odchází -

Autor

Tudy -

Uložení místo dohry /po Rendezvous u ringu/.

Upozorňujeme všechny, kdož si prohlížejí naši obrazárnu obráček směřen, aby se laskavě připojili k hlavnímu proudu návštěvníků. Neznámého návštěvníka, který si vyřizl ze zátiší s ovocem dvě jablka, upozorňujeme, aby si je omyl, protože budou utrně od oleje."

V drahé části obrazárny byl původně instalován rozměrný obraz Ferdy Žiletkáře. Protože od 1. října zahájila továrna v Jevíčku zvýšenou výrobu holicích čepelek, byl tento obraz porotou vyřazen a zaslán jako uznání do Jevíčka. Kdo nevěří, ať tam běží."

Dívákům, kteří již nekolikrát po prvním obraze zaútočili na ředitelství obrazárny s dotazem, kdy konečně dojde ke skandálu, sdělujeme: Jen trpělivost, trpělivost. Všechno chce svůj čas."

A nyní uvidíte zajímavý obraz. Odehrává se v hlubokém lese.

/vstoupí/.

Koho hledáte?

Neviděl jste dirigenta?

Neviděl. Nyní uvidíte zajímavý obraz. Odehrává se v hlubokém...

Já tu mám zpívat.

Nezlobte se, ale o tom nikdo nic neví, protože nyní následuje zajímavý obraz. Odehrává se v hlubokém...

Mám zpívat „Ve svých dlaních.“

To bude nějaký omyl, protože... a potom... orchestr to vůbec nezná.

Vždyť to hrajeme už dvacet let.

Tím spíš se to nebude zpívat. Myslíte si, že oprášíte slágr a hotovo.

Omyl, jakýs oprášení. Dali jsme mu nový obsah, úplně novou ideu. Už je tam dirigent?

Hlas z orchestru Jo.

Schválně si to poslechněte.

Ale výjimečně.

/K obecenstvu./

Promínte - jde-li o nový obsah, prosím, tedy místo zajímavého obrazu, odehrávajícího se v hlubokém lese - dojemná píseň „Ve svých dlaních“.

Ve svých tvrdých dlaních -

/Autor odejde - předehra./

Ú d e r n i c e z P a r d u b i c .

/Tango „nového typu“./

I. Po směně když k tobě jedu
trolejbusem z Bohdanče,
unaven být nedovedu,
je mi jako do tance.
Kolem mne ruch budování,
slunce nade mnou,
tak po vykonané práci
jedu za tebou.

Refrén:

Ve svých tvrdých dlaních
vyměním soustruh za ruku tvou,
traktoristko vzorná,
píseň moje letí k tobě tmou.
Do ouška ti šeptám,
když tě večer vídám,
lány tebou pozorané
že ve snu vždy líbám.
Pro splněné normy
jsi mi dražší den ode dne víc,
ty má traktoristka,
udernice z Pardubic.

II. Čeká na nás, moje milá,
večer tichý, plný krás.
Já tobě o soustruhu svém,
ty mně o udržbě zas
šeptat budeš sladká slova,
potom budeš mou,
a pak spolu zas a znova
půjdem noční tmou.

Refrén:

Ve svých tvrdých dlaních... atd...

VIII.

J Á N E, T O T Y !

Perokresba přesně dle skutečnosti. Neobyčejně věrně zachyceno.

O S O B Y:

Dělník

První byrokrat

Druhý byrokrat

Třetí byrokrat

Čtvrtý byrokrat

Pátý byrokrat

Ředitel

Generální ředitel

Místo děje: kancelář se stolem a telefonem. Rozhovory jednotlivých referentů možno rozdělovat světlem.

DĚLNÍK

/vejde, postaví se k nejnižšímu/.
 Čest - soudruzi, musíte nám trochu píchnout.
 Potřebujeme navagonýrovat pístitní dílce pro
 Ostravské stavby. Čekají na to a my se nemů-
 žeme hnout - Vondráčkovi ve výpravně chybí
 dneska třicet lidí. U nás potřebujeme dodě-
 lat poslední serii, takže nemůžeme od nás
 uvolnit ani ruku. Ostravákům jsme to slíbili
 na čestné slovo. Podívat se po fabrice a ně-
 jak šikovně dát pořádnou partu dohromady,
 abychom stihli ten večerní nákladní rychlík.
 Každá minuta je drahá - tak já bych se při-
 šel zeptat, ale pospíchá to -

PRVNÍ

To víš, soudruhu, z rukávu ti je nevysypu.
 My na tom nejsme líp. Když je to ale pro
 Ostravu - no - to musíme -

Dělník

A popožen to, prosím tě. - Tak já se ozvu -
 čest -
 /Odejde./

První

/telefonuje/.
 Čest práci. První oddělení - Jeřábek. Byli
 tu za mnou, soudruhu, a potřebují partu na
 nakládání nějakých pístů nebo co - ano -
 vím, to jsem mu taky říkal. Nás je tady má-
 lo. Ale on argumentoval tím, že je to pro
 Ostravu, řekl jsem, že se tedy zeptám. -
 Když budeš tak laskav. Aby se stihl ten ná-
 kladní rychlík. Já bych se ještě zeptal -
 děkuji srdečně - čest práci -

DRUHÝ

/telefonuje/.
 Čest práci. Druhé oddělení - Kubík. Ukázala
 se dole potřeba vytvořit brigádu. - Souhla-
 sím, soudruhu. Máš plnou pravdu. Lidé jsou
 pohodlní. Jde však o Ostravu -. Tak jsem si
 dovolil přislíbit pomoc. Byl bych rád, já
 jsem věděl, soudruhu, že u vás najdu pocho-
 pení - čest práci - pospíchá to, zavěsil -

TŘETÍ

/telefonuje/.
 Čest práci. Tady je třetí oddělení - Hubá-
 lek. Kdo je tam - dej mi vedoucího. Kruci-
 nál, neždržuj a nemotej se do toho, chci ve-
 doucího - to jsou dneska lidi - čest práci.
 Třetí oddělení - Hubálek. Jak jsem zjistil,
 je tu jeden vážný problém. Ostrava potřebu-
 je pístitní dílce - co, prosím - ano, už si
 je objednala a u nás - právě proto - my
 jsme je vyrobili a teď je třeba je odeslat.
 Ano - to zařídí dráhy - ale my jsme povinni
 pístitní dílce naložit a dopravit na dráhu -

zjistil jsem při svém spojení s masami, že se tak ještě nestalo. Sám ze své kompetenční možnosti nemohu oddisponovat lidi odjinud než z trojky. A trojka, soudruhu náměstku, nemůže dát ani člověka. Kdybyste, soudruhu, rozhodl - tak dobře. Děkuji - čest práci.

/telefonuje/.

Náměstek Ctverečka - to jste vy, soudruhu první náměstku - procházím tak dílnami a vidím, že to vážně s pístitními dílci pro Ostravu - bylo by dobře vytvořit takovou brigádu, abychom té Ostravě trochu pomohli. Co říkáte - ale to nic - to je naše povinnost - když má člověk blízko k výrobě a nesedí za stolem, může ihned operativně zasáhnout. Ano - já se dovolím optat - to se prakticky dotýká celého závodu, chápu, že nemůžete - děkuji uctivě - čest práci -

/telefonuje/.

První náměstek Dittrich - soudruhu řediteli. Zachránil jsem jednu nepříjemnou věc. Víte, jak nás ta Ostrava uhání. A teď si představte, že bychom málem propásli dodání pístitních dílců pro Ostravu. Já nevím, co ti chlapi dole dělají. Každý na to čumí, ale trochu iniciativy v nich není - co se stalo - ještě nic. Dá se to zachránit. Dát pár chlapů dohromady, naložit pístitní dílce - poslat. Ostrava na to čeká. A bylo by to pro nás nepříjemné. Souhlasíte s tím - ano, já za chvíli s dovolením zavolám - čest práci, soudruhu řediteli -

/telefonuje/.

To je Dittrich -

K službám, soudruhu řediteli -

Tak jsem o tom přemýšlel - s tou Ostravou něco udělejte. Však vy si už poradíte -

Děkuji, soudruhu řediteli, čest práci. -

/telefonuje/.

Čtverečka - tak jsem o tom přemýšlel - o té Ostravě - tak s tím něco udělejte. Však vy si už poradíte. -

Děkuji, soudruhu první náměstku.

/telefonuje/.

Hubálek - člověče - udělejte s tou Ostravou něco. Však vy už si poradíte -

Třetí

/telefonuje/.
Děkuji -/telefonuje/.
Kubík - jak to, že tak dlouho nevoláte. Jde přece o Ostravu. Udělejte s tím něco - však vy si už poradíte -

Druhý

/telefonuje/.
Děkuji - zařídím - Jeřábek - s tou Ostravou koukněte hnout - člověče - je to Ostrava - však vy už si poradíte -

První

/telefonuje/.
Děkuji - no je, ale co -

Dělník

Trochu jsem se opozdil -

První

Musíte s tím něco udělat. Však vy už si poradíte -

Dělník

Poradili jsme si. Jdu ohlásit, že jsme dali partu dohromady, protože kluci u nás sjeli tu poslední serii o tři hodiny dřív. Víte, co to znamená. Když tak pojedeme, ušetříme jenom za měsíc asi 15 000 Kčs a tu brigádu jsme postavili. Ostrava dostane pístitní dílce včas. Tak to jsem vám jenom přišel vyřídit, abyste se jako zbytečně nehonil - čest -

První

/telefonuje/.
Je tam soudruh Kubík? - Soudruhu, před chvílí jsi mě pověřil s tou Ostravou. S radostí ti sděluji, že je zařízení všechno k tvé spokojenosti. Jak jsem to udělal - to víš, šikovně - a ještě jsme narazili na takovou organizaci práce, že za měsíc ušetříme nejmén 30 000 - Ostrava dostane své - děkuji, mám radost, že máš radost - čest práci.
benou to ma sebe - skřínou smetan - přeraceni - ve pi pries solidi

Druhý

/telefonuje/.
Soudruh Hubálek? - Mám to potěšení, ohlásit ti soudruhu, stoprocentní splnění úkolu. - Ta Ostrava - je to zařízení. Ostrava dostane pístitní dílce - a ještě - to je na tom to nejkrásnější. Objevili jsme takovou metodu, že při ní ušetříme takových 60 000 Kčs - měsíčně - děkuji, těší me, že te to těší - jak jsem to udělal? Já to vypracuji - dostaneš elaborát - čest práci. -
znidavajisi

Třetí

/telefonuje/.
Soudruh náměstek Čtverečka - tak, soudruhu, Ostravu máme v kapse. Zařízeno - hotovo.

Ale, ale, proč takové litanie. Je to úspěch nás všech - jsem rád, žes rád - a mimochodem - v těch pístních dílcích jsme přitom odhalili rezervy asi tak za 240 000 Kčs měsíčně, báječné, co - děkuji, děkuji - čest práci -

/telefonuje/.

První náměstek soudruh Dittrich? - Čtvrtečka. Hlásím, že Ostrava je zařízena. Ty pístní dílce. - Co by člověk neudělal pro Ostravu. A navíc - vysondoval jsem takový pracovní postup, že v pístních dílcích ušetříme asi tak 480 000 Kčs měsíčně -. Děkuji, děkuji, soudruhu první náměstku. Jsem dojat, že vy jste dojat. - Čest práci -

/telefonuje/.

Soudruh ředitel? Dittrich. Projevil jste přání, abychom něco provedli s tou Ostravou. Jak jsem vám referoval, nebylo v pístních dílcích něco v pořádku. Vázla výroba i výprava. Podíval jsem se na věc a hrdě hlásím: Ostrava je vyřízena, všechno bude. A ještě jsem dokázal, jak se u nás jedná nehošpodárně. V pístních dílcích ušetříme napříště takových 960 000 Kčs až milion měsíčně - jen se podívat na organizační práce. - Jsem spokojen, že jste spokojen. - Čest práci -

/telefonuje/.

Ředitel Bukvajs. - Soudruhu generální řediteli, rád bych se s vámi rozdělil o radost, která mě dnes naplňuje, z nevšedního úspěchu, k němuž došel dnes náš závod. - Co říkáte? Že jsem organizátor - děkuji. - Stala se totiž taková věc. Zlepšil jsem provoz pístních dílců a ušetříme takových pět milionů v pětiletce. Děkuji, děkuji - jsem nadšen, že jste nadšen - děkuji. Čest práci -

/telefonuje/.

Slečno - pište - vážený soudruhu ministře! S nevýslovným pocitem hrdosti vám oznamuji, že se mi podařilo na dalším úspěchu zlomit odpor k novým pracovním metodám a lepším organizováním práce - safra - na jakém to bylo useku - no, to je jedno - ušetříme - ale kolik - pište - ušetříme - milionové částky. Prosím, abyste vzal mé sdělení laskavě na vedomí a jsem s hlubokým výrazem ucty -. Jen chtít, pamatujte si, slečno, jen chtít. A práce jde veselo od ruky -

- o o o -

P ř e d o p o n o u .

Podle výhružného dopisu, který byl právě před chvílí doručen do pánské šatny, dá se usuzovat, že je někdo z pozvaných přítomen. Neostýchejte se a pojdte sem - nahoru - jen si troufnete na člověka, bezbranného a na- ložte s ním hezky ostře. Ať se z něho zakou- ří - konečně - první odvážný -

Vaše sladké řeči na mne neplatí. Řeknu vám, co si o tom myslím.

Už vás posloucháme...

Předem: já jsem pro kritiku, ale musí něco říkat. Děláte si tu bláznů z něčeho, co vás vůbec nepálí. Předem: u nás o žádné písní dílce nešlo. To byste mohl vědět -

Dopřejte autorovi trochu fantasmie -

Ať má fantasmii jakou chce. Ať si vymyslí ně- co o zamilovanejch nebo něco napínavýho, ale takovouhle fantasmii já neuznávám a ne- jsem myslím sám. Vedle mne sedí paní a štri- kuje. Kdyby ji to bavilo, štrikovat nebude. Tak předem: u nás žádné písní dílce nejsou. Dělali jsme pro Ostravu kování pro svobodár- ny -

Podstata je tedy stejná -

To si myslíte vy. Písní dílce a kování, to je jako loupáček a elektrolux. A předem: nikdo si to nepřivlastnoval. Samozřejmě, když se o to přičiní vedoucí dílny, má ná- rok na odměnu. Když pomáhá hlavní inženýr, taky má něco dostat. Náměstek se nemůže vy- necnat a závod přece vede ředitel, ne - to- ho byste chtěl odstrčit -

Vy jste dostali za to cizí peří odměnu -

Za žádné cizí peří. Byli tu nesporný záslu- hy.

Kolik jste dali těm soudruhům, co se o to přičinili v dílně -

Nespadnul jste s měsíce? To přece měli jako

závazek k výročí znárodnění. - Předem: nebudeme se tady bavit, protože vy stejně nic neuznáte. Jenom vám tu prohlašuju: jsem zplnomocněnej hlavním inženýrem a ředitelem národního podniku Kaliko, abych vám tu klidně řekl, dejte si velkého majzla. Kdo je proti národním podnikům, jde proti nám.

Četl jste soudruha Malenkova o potřebě satiry?

Probírali, probírali, nebojte se. To je v Sovětském svazu. My ještě nejsme tak daleko. - Konečně vám tady vyřizuju: náš ředitel národního podniku Kaliko, když se dozvěděl, že tu o nás něco patláte, zakázal všem zaměstnancům přístup do tohoto divadla -

Vy jste z Kalika? Ukažte,
/vezme mu pozvánku/
to jste vy, jak jste poslali místo kování ke skříním kování na dvojité okna -

Národní podnik Kaliko -

Tak vy jste pozváni až na příští pátek - dneska se o vás nehraje. To byl příběh z národního podniku Pístěna - z těch se nikdo nedostávil - zřejmě ne -

Nevadí. Hlásím řediteli, že jsem splnil úkol ještě před termínem. Stejně už sem nepřijdu, když to soudruh ředitel zakázal -. Kudy se odchází. -

Můžete ale klidně zůstat do konce -

Nikdy -. Když řekne soudruh ředitel ne - tak ne.

/Odcházejí./

Prosím - tak půjdeme tudy -

IX.

Č T R N Á C T D N Í K L I D U .

Stínový obraz.

O S O B Y :

Lékař

Palivec

Muž

Místo děje: ordinace.

lékař /vyprovází ke dveřím zafačovanou pa-
 cientku. Otvírá jí, podpírá./
 Pomaloučku! Žádný spech. A za čtrnáct dní
 se přijďte ukázat! Na schodech opatrně.
 Jsou příkré - na shledanou.

lékař /Vrátí se ke svému stolu, na němž jsou
 samé kartoteční lístky./
 Marie Podvalová - za čtrnáct dní -

/Zasune kartu. Ozve se klepání./

Vstupte! -

Dobrý den -

Nu -

Palivec Pane doktore -

lékař Prosím -

Palivec Jsem nějaký přetažený -

lékař Jméno -

Palivec Palivec Václav -

lékař Nejdříve křestní jméno -

Palivec Václav -

lékař Kartičku pro okres... Václav... kartičku
 pro kraj... Václav... jeden strýc byl také
 Václav...

Palivec Můj také...

lékař Míval ordinaci v Třeboni. Jeho paní byla
 dentistkou.

Palivec Můj strýc míval kamenictví v Litoměřicích.
 Jeho paní byla dámskou krejčovou...

lékař Václav... kartičku pro ústředí... já jsem
 často jezdíval k strýci Václavovi do Trebo-
 ně...

Palivec Já byl v Litoměřicích u strýce Václava jako
 doma...

lékař Kartičku pro zdravotní referát místního ná-
 rodního výboru... Hm... Kouříte?

Palivec Ano -

Máte partyzátku?

Prosím -

Děkuji - pijete?

Piji, ale nenosím bohužel s sebou -

Kartičku pro hygienický ústav... Posadte se... Václav... kartičku pro ministerstvo... jaké jste říkal příjmení?

Palivec.

Palivec? Já myslel přetaženej. Palivec pro okres... Znal jsem doktora Palivce z Teplic. Míval ordinaci na Zelené třídě... kartičku pro kraj...

V Teplicích jsem znal nějakého Doubravu. Míval slováckou vinárnu. Teď tam mají pionýři klubovnu...

Jo, jo... Palivec už také nemá ordinaci. K němu jezdili lidé až z Prahy. Zlatem platili... kartičku pro ústředí... potíte se?

Nepotím, pane doktore, ale když se takhle ohnu...

Dáme něco pro pocení - Palivec -... pro zdravotní referát místního národního výboru... bolí vás to hodně? Dám vám prášek...

Děkuji. Člověk musí něco vydržet...

Ba, ba... je toho na nás hodně...

Dělám přes čas, pane doktore...

Palivec pro hygienický ústav... kdepak dneska osm hodin práce - myslíte, že to ne nechá stopy na zdraví -

Jo, jsem přetaženej... Kdyby takhle tři dni. Svagr psal: Přijď na zabijačku a já nemohu. Nemohu, pane doktore, jsem přetaženej...

Nedivím se, vůbec se nedivím, pane Palivče... kartičku pro ministerstvo... tak... tak se přijďte za čtrnáct dní ukázat -

Za čtrnáct dní?

Lékař

Mezi námi... snesl byste tři neděle. Pod tři neděle u mne pacient nešel, když jsem míval ordinaci na Vinohradech... co se dá dělat... za čtrnáct dní se ukážete - zdravý člověk - opora pětiletky -

Palivec

K vám se tak s důvěrou jde. Dáte si s člověkem takovou práci. Děkuji uctivě - na shledanou...

/Odchází./

Lékař

/doprovází./

Pomaloučku! Žádný spěch! A za čtrnáct dní se přijďte ukázat. Na schodech opatrně. Jsou příkré... na shledanou...

/Usadí se za stůl./

Čtrnáct dní pro okres... čtrnáct dní pro kraj...

/Někdo klepe./

Vstupte!

Muž

Dobrý den!

Lékař

Nu -

Muž

Pěkně jsem se zadejchal. Schody jako na rozhlednu...

Lékař

Vaše jméno...

Muž

Josef Suchý -

Lékař

Stačí zatím křestní jméno... Josef pro okres... svlechte se zatím...

Muž

Děkuji. S tím už já si poradím...

Lékař

Kartičku pro kraj... Chutná vám jíst -

Muž

Někdy čtrnáct, někdy patnáct knedlíků. Podle omáčky -

Lékař

Hm - jíte nepravidelně. Dáme něco pro stabilní chuť - Josef pro ústředí -

Muž

Bude to určitě nějaká maličkost -

Lékař

To se nikdy neví... kartičku pro hygienický ústav... na co zemřel váš otec?

Muž

Nezemřel -

Lékař

Hm - kartičku pro zdravotní referát -

Už jsem jim u nás vynadal. Vedoucí mě pošle na röntgen a to musí dostat kartu ředitel, dostane to na vědomí účtárna. Panečku - dřív jsem se rozběhl na röntgen k takovému doktoru Pomajzlovi a žádný kartičky se nepsaly a šlo to taky. Doktor Pomajzl mě vždycky vzal vedle do pokojíku za ordinací a tam jsme si dali po konáčku. To bylo jeho. Doktor Pomajzl....

Vy jste znal doktora Pomajzla? V Ječný ulici....

Jak by ne! To byl prima člověk. Uznalý. Co vám mám, pane doktore, povídat! Jednou vrazím do čekárny, lidí až pod strop. Povídám - jdu na röntgen, to jako aby mi dali přednost.

Jaké je vaše druhé jméno...

Já jsem jenom Josef...

Tak příjmení...

Suchý... ale to když jste znal pana doktora Pomajzla, tak vám jistě o mně vykládal, on mě totiž dohodil na další kšefty...

Kartičku na okres - Suchý... Vyplázněte jazyk -. Kartičku pro kraj -

/s vyplazeným jazykem/.

Kartičku pro kraj...

A to jsem vám nedopověděl. Vrazím tedy do té čekárny a že jdu jako na röntgen. Všichni najednou vyjeli, co si myslím, že oni taky. A tak nastala v čekárně vřava a hádání. On totiž nikdo nemohl pochopit, že já jdu k doktoru Pomajzlovi na röntgen - taky to byla taková malíčkost...

Jazyk můžete schovat... Suchý pro ústředí... kartička pro zdravotní referát místního národného výboru...

Pomajzl se tenkrát smál - pak jsme si dali po konáčku a od těch dob to dával vždycky k lepšímu. Jak jsem se objevil, to bylo hned - to je ten Suchý, jak šel ke mně na röntgen... ted ho dali někam na středisko a je po konáčku... tak, pane doktore, pustí-

te mě na ten röntgen? To bude nějaká malič-
kost -

Zvedněte levou nohu - Suchý pro hygienický
ustav... tak to bychom měli... nesmíte
ovšem pracovat ve stoje, nesmíte jíst tučné
maso, nesmíte pracovat v hluku ani v příliš-
ném tichu... Zvedněte pravou nohu...

Já jdu, pane doktore, na röntgen...

Nejdřív si hezky odpočnete. Vím, co vám
schází... trochu klidu, trochu odpočinku...

To nikdy nemůže škodit, pane doktore. To je
pravda. Jo - dřív, to si člověk udělal vol-
no, kdy chtěl -

Jo, jo - je to na nás moc velký tempo -

A víte, že je... v tomhle týdnu mě ženou už
na druhý röntgen...

Za čtrnáct dní se přijdete ukázat...

Za čtrnáct dní? - Ale já jdu na ten röntgen
...

Když jsem míval soukromou ordinaci, dával
jsem tři neděle. Teď se díváme na zdraví
člověka trochu jinak - tak za čtrnáct dní
se ukážete a potom se uvidí. - Můžete se
obléct, já si to zatím zanesu do kartotéky
- čtrnáct dní pro okres -

On už tady někdo na tom röntgenu...

Teď vám řeknu něco soukromě. Röntgen není
všechno, pane Suchý. Čtrnáct dní pomůže na
nohy, čtrnáct dní posílí zdraví -

Proč mě taky ženou na ten röntgen?

Protože všichni lékaři nerozumějí lidem
stejně. Čtrnáct dní vám udelá dobře -

A ty pojistky na röntgenu jsou v pořádku,

jo? Aby nebyl nějaký průšvih, to bych nerad.

Jaké pojistky? Jste přepracovaný, vidíte -

Pojistky na röntgen. Na vašem röntgen -

Jistě tam jsou pojistky. Jistě -

A v pořádku -. To mně totiž musíte podepsat. Protože když já vyjdu na opravu röntgenu s náradím, jak vidíte, tak to musí taky někdo zaplatit. - Tak funguje ten röntgen nebo ne?

To já vám nepovím -. Co jsem ve středisku, a je to tři roky, tak jsem ho ještě - moment - podívám se do kartotéky - /prohrabe celou kartotéku/ - nepotřeboval -.

P ř e d o p o n o u .

Samozřejmě - nikdo se nehlásí. Je tu pro-
sím někdo - kdo nám má co povědět k lékař-
ské službě? Vy jste ještě nikdo nebyl ve
zdravotním středisku? Ani z pozvaných se
nikdo nepříjde ukázat - a přece - tak pojd-
te sem nahoru -

/pozdraví obecenstvo/.
Dobrý večer...

Pěkně vás vítám.

Než mluvit - to bych měl raději noční služ-
bu -

Nejde přece o státnicky projev -

Já vím... kdyby všecko odpovídalo pravdě,
tak bych zůstal sedět a ani bych nepípnu!

Co se vám nezdá, pane doktore -

Kdy jste slyšel o tomto případě -

Myslíte ten - kde se dává těch čtrnáct dní -
to je už hezká chvílka...

Proto... tak to skutečně bylo. Bývalo - ale
dneska je, přáteli, situace jiná. Moc se
změnilo, člověk roste - dneska neuznám, kdy-
by měl smrt na jazyku - prominte - tak jsem
to nemyslel - řeknu mu, nemohu vás uznat,
zkusíme ještě něco jiného - je těžká doba -
víc nemám nic -

A nezlobíte se na nás, že jsme...

Nezlobím - kdyby byla tohle jediná stížnost
- kudy se odchází -

Tudy - prosím -

X.

KDYŽ JSME SE TAK SEŠLI.

Mohutná freska.

O S O B Y!

Předseda

Kolomazník

Čechurová

Putera

Zukriegel

Lavička

Oukropecký

Šinágl

Bohoušek

Místo deje: zasedací síň.

Půjde o velké věci. Věřte tomu, že to bude mít velký, ba dalekosáhlý význam.

Já to sice v plánu nemel. Volali mě ale do Košic bleskově. Tak jsem přilít. Jinak - jak to není v plánu, tak nic -

Porada je jistě významná. Dálnopis mě zastihl v Bratislavě. Povídám řidiči: Nedá se nic dělat, nastavíme noc. Prohnali jsme pořádně tu naši osmičku. Protože nedostavit se, když dostane člověk dálnopis, to by po stránce právní mohlo mít nemilé následky -

Nejsme přesní -

Zatím pět minut. Není asi ještě zpracovaný materiál -

Je na čase, že se s tím něco dělá. Tak třeba u nás není v tom docela jasno. Ukažte nám pěkně světelné obrazy. Fotom se dá něco dělat!

Světelné obrazy - to bude, soudruzi, velká věc. -

Nemáme v plánu žádné světelné obrazy. Naposledy jsme koupili nového Cumpelíka, ale světelné obrazy v plánu nejsou. To bych, soudruzi, věděl.

Máš nějaké přání, soudruhu -

Kde se tu vyplácí delegačné -

Delegačné - moment. Zjistíme.

/K Puterovi./
Vy jste z plánovacího? Kde se tu vyplácí delegačné. Já s tím, prosím, nepřišel, ale otázka se tu nastavila. Já zastupuji vyšší zájny...

Delegačné, ale ovšem. To se plánuje. Moment, podíváme se...

/vtrhne/
Čest práci, soudruzi. Pokud se neznáme... Zukriegel - z vývojového. Jak to může dlouho dneska trvat? - Zukriegel, z vývojového...

Nejsme přesní -

Čest práci! Cigaretky -

/Všichni se vrhnou na cigarety./

Slavie - musíme naplánovat Lípy. Poslyšte, Zukriegle - co kdybyste ve vývojovém oddělení zauvažovali třeba o takové cigaretě, která by vydržela přes celou poradu. Co by se ušetřilo materiálu! Těch zápalek! Vezmeme-li v úvahu, že jenom u nás proběhnou třeba čtyři porady denně. Někdy více, méně málokdy. Kdyby jenom každý třetí byl kuřák. Těch zápalek. Co bychom ušetřili lesních stromů. Po české zemi by se rozkládaly hluboké hvozdy, v kterých by pracující trávili zaslouženou dovolenou. A to jenom proto, kdyby vývojové oddělení zauvažovalo o cigaretě, která by se zapálila a vydržela přes celou poradu.

Poznamenejme si to - cigareta přes poradu -

To je správné. Přenést vývoj hezky k praxi -

Čest práci! Nejdou pozdě? A, - staří známí.

/Zdraví se s účastníky./

Byla jsem na naší filiálce ve Znojmě, odvolali mě telegraficky. Nebylo nic po ruce, přijela jsem taxíkem.

Nejsmě přesní -

Nesmíme ovšem zapomínat, že tato porada nebyla v plánu -

Nebuďte, soudruzi, malicherní a rozmrzelí. Jde-li o vyšší zájmy, nečívám se vpravo, vlevo a zasečím -

S hlediska právního je to naprosto správné -

Zatím trochu chlebičku -

/Všichni se vrhnou na chlebičky; v okamžiku, když mají plná usta, vchází předse d a./

Čest práci, soudruzi! Omluvte mé malé zdrženlí, měl jsem právě důležitý rozhovor s ministerským kabinetem. Bohoušku - udelejte přítomnosti a já zahajuji. Vážení soudruzi!

Několik stručných slov úvodem. Vítám vás srdečně - je tam slyšet - scházíme se v mimořádně důležité době. Když 9. května památného roku 1945 byl náš závod osvobozen, věděli jsme, že nám nastává práce.

/Potlesk, skandovaný, všichni povstávají, Zukriegel zůstává sedět, podržuje. Teprve když všechno skončí, také se vyvrstí, pak se posadí./

Nejprve jsme byli zařazeni jako samostatný podnik - je tam slyšet - později jsme byli včleněni do kombinátu Bufako, na to jsme byli vyčleněni a včleněni pod generální ředitelství Fobuka.

Faktická poznámka... především s hlediska právního to nebylo správné... podívejte se, tady je diagram. Vymykali jsme se výrobnímu programu Fobuky - děkuji za pozornost -

Děkuji soudruhu Šináglovi, že tu věc tak pěkně podtrhl. Tenkrát se proti této změně postavil soudruh Zukriegel -

/spí, soused jej probudí/.
Ano - souhlasím, ale já mám dneska ještě jednu poradu -

Nato přišla správní organizace a náš podnik přešel přímo pod ministerský dohled. Toto uspořádání mělo určité výhody a také určité nevýhody.

/Potlesk./

Ukázalo se správnějším, že jsme byli z dohledu ministerstva vyakčnění a vakčnění v rámci krajské správy. Později, když se ukázaly slabiny tohoto řešení a my jsme si je sebekriticky a nezastřeně, soudruzi, přiznali, fusovali jsme s bývalým národním podnikem Bufoka a vytvořili jsme nový celek, s novou organizační základnou - národní podnik Kafobu -. Ovšem - a na to jsme opravdu záhy reagovali - Bufoka si přinesla hluboké trhliny v organizační práci, a proto se nám podařilo uskutečnit naprosté osamostatnění a vytvoření dnešního našeho národního podniku Bufo.

/Potlesk, skandovaný, všichni vstávají, zvolání "At žije Bufo, at žije Bu-

fo"./

Do tohoto rozkvetu našeho podniku přichází -

/vchází/.
Černá káva!

Povinnost postarat se o nové - je tam slyšet -
- přeorganizování celého našeho podniku. Mu-
síme změnit staré, zastaralé pracovní metho-
dy!

/Potlesk, výkřiky - výborně, správně./

/se utrhne, vylétne/.
S hlediska právního je to naprosto správné -
tady ještě prosím kávu -

Plánu to jediné prospěje -

Klid, soudruzi!

Faktická poznámka. Nemohu se ovládnout,
abych nepoznamenal, že to, co říká předseda-
jící řečník, je v souladu se zájmy vyšších
zájmů. To jsem chtěl jenom podotknout -

Chceme-li - a my chceme -

/vběhne/.
Zákusky -

Dejte mi ten věneček a toho indiánka - chce-
me-li, a my chceme, předělat náš podnik, mu-
síme začít od maličkostí.

/Potlesk - ať žijí maličkosti./

Proto byla svolána dnešní urychlená porada,
abychom se poradili, jak nastoupíme tuto
cestu!

/se hlásí/.
Já s tím plně souhlasím. A on vlastně člo-
vek potřebuje, aby mu to někdo pěkně vylo-
žil. Děkuji vám.

My zavedeme nový pořádek.

/Potlesk./

Je tam slyšet -
je - děkuji - a tam
/potlesk/

*Koučilo - Janu
Soudní rada*

také - dostala se mi na stůl tato žádost. Já, Bohumil Steheník, žádám uctivě vedení národního podniku Bufo o výměnu zřízenecské čepice, ježto je už velmi omšelá a utrpěla značně poslední reorganizací. Čepice nese ještě označení Bufako, když už náš podnik se tak dávno nejmenuje. Úpravu by již služební čepice neunesla, a proto žádám o svolení ke koupi jedné čepice a čtyř tiskacích písmen B é U E f a O, abych se lišil od soudruhů z národního podniku Bufako, kam jsme dříve patřili. Těším se, že mé žádosti vyhovíte a slibuji i nadále věrné a oddané služby! Bohumil Steheník, zřízenec. - Tak - jsme u kořene věci.

Faktická poznámka. Má na novou čepici během roku nárok po stránce právní? -

A podívat se do plánu. Co tomu říká plán, soudruzi?

To pořád není tak rozhodující. My musíme znát stanovisko vyšších míst.

Osobního - se nikdo nebude ptát, ptám se! -

Přeskočil nákup, prodej. I čepice musí mít nějaký postup. To bychom tu nemuseli být.

/se hlásí/.

Jaké připomínky má soudruh?

Kde se prosím platí delegačné? -

Zpravíme zavčas. - A k věci má něco soudruh -

Ani ne -

Tak já udělám závěr a pak si provedeme diskusi k tomu, co navrhnou, případně zaujme me stanovisko, které potom zevšeobecníme. Čepici nosili zřízenci již drahnou řadu let.

/Potlesk./

V tom se nešlo kupředu -

Právě dopis zřízence Steheníka mě přivedl k tomu, abych svolal dnešní poradu. - Zavedeme nové metody, a všude.

/Potlesk, volání "Ať žijí nové metody!"

Proč musí mít zřízence Steheník čepici. Proč nemůže mít průkopnický bareť!

/Potlesk./

/vběhne/.

Párky s křenem -

/Roznásí./

Přerušuji na pět minut poradu. Mně víc křenu, Bohoušku. -

Dnes má ta porada úžasný spád. - Kdyby tam byl hodně slaný rohlíček -

Návrh bude mít určitě úspěch na nejvyšších místech. Tam mají rádi novátorství. Předseda má dobrou linii -

Jen aby nám ty párky nestrhli z delegačního -

Soudruhu! Párky jsou přece v plánu -

/K Zukrieglovi./
Co říkáte bareťu?

Vždyť žádný nemáte -

Předsedovému -

On už nenosí klobouk? - Jen aby to vzalo brzy konec -

Já veděl, když mě odvolali z Košic, že to bude něco mimořádného. Aerotaxi je výborný požitek a člověk nikde nepřesedá -

Zahajuji jednání. Navrhuji, abyste se k mému návrhu na opatření bareťu pro zřízence Steheníka vyjádřili.

/Potlesk - "Ať žije nové a mladé"./

O slovo se hlásí soudruh Kolomazník -

Soudruzí! Nesmí se zapomínat, že hlavní slovo přitom bude mít právě naše oddělení ná-
kup, prodej. Proto navrhuji, aby byla svo-
lána zvláštní porada, kde bychom si ujasni-
li naše velké poslání. To jsem jenom chtěl
přičinit.

Dekuji - diskuse čeká! No vida - soudružka
Čechurová.

Ozve se soudruh Steheník, ozvou se další. Nejde jenom o soudruha Steheníka. Zřízení je i ve filiálce ve Zbuzanech a v Dopitové. Prakticky jde o masovou záležitost, a proto bysme se měli, soudruzi, víc radit s osobním oddělením. Svolejte takovou malou poradu a uvidíme.

Děkuji - máš všechno v zápise - kdo dál? Měli bychom uvažovat o jiném podchodu věci. Já jsem z devíti dětí. Soudruzi, at je diskuze bohatá a plodná. A také podnětná. Nu - soudruh Sinágl -

S hlediska právního je to naprosto jasné. K úplnému pochopení jsem tu pohotově vypracoval malý diagram. Povšimněte si - taková čepice spotřebovala do kšiltu několik gramů tuhého materiálu. Při roční spotřebě 1350 čepic, dejme tomu - ušetří se tím materiálem, který, kdyby se natáhl v centimetrovém pásku, vystačí na vzdálenost Příbram - Vodňany. A to beru za základ 1350 čepic -. Vidíte všichni - vzdávám se slova a připravím takový malý diagram, jak by to vypadalo, kdyby se spotřebovalo 1427 čepic ročně -. Děkuji za pozornost. Diagram nechám kolovat -

Děkuji - ještě někdo -

Kdy budou ty světelné obrazy?

Jaké obrazy?

Tady to mám na pozvánce -

Dovol, soudruhu - tady není instruktáž, jak hráti volejbal, tady je důvěrná porada o nových methodách v podniku Bufo.

A mně řekli, že je to tady -

Víte někdo, že by tu byla instruktáž, jak hráti volejbal - nikdo neví - jestli chceš ale posedet a přispět do diskuse, můžeš -

Co bych se coural, ne? A jakou bude mít ten služební baret barvu? -

/tleská/
Výborne! To je vidět člověka z praxe. Na to bychom, soudruzi, zapomněli. S barvou ven!
Já bych byl pro něco šedého. Takový zříse-

nec stojí hezky při zdi a je nenápadný.
V šedém baretu by byl zvlášť nenápadný. A
to má u soudruhů zřízenců být tak říkajíc
v krvi. Nebo má někdo jiný návrh -

Já bych si dovolila tak trošinku oponovat -

Jen kriticky, soudružko, kriticky -

Žlutá by nebyla špatná. Žlutá je - já mám
muže ze Žlutic -

Prosím, nestáčeje diskusi na osobní kolej.
Uplatňovat kult osobnosti a krajské vztahy
- to ne! Kam bychom se dostali. Já jsem na
příklad z Valašských Klobouků -

Děkuji - správná připomínka. Já mám na pří-
klad velmi úzký vztah k Černošicům a navrhu-
ji barvu šedou -

U nás měla jedna paní takový červený baret
s krajkovým a neřekli byste, jak to hezky
vypadalo. - To delegačné -

Má ještě někdo nějaké návrhy -.
/Zaklepe./

/se probudí/.
Soudruzí, musíme se na to dívat politicky.
A na to, myslím, zapomínáte. Nezapomínejte
- já mám ještě jednu radu -

Připomínka soudruha Zukriegla nás jistě vy-
vede z prázdného praktikismu. Soudruh Oukro-
pecký -

Soudruzí! Nechtěl jsem původně ani do disku-
se zasáhnout. Teď vidím, že by to byla chy-
ba. Nemůžeme se jen tak rozhodnout pro žlu-
tou nebo červenou. Musíme znát stanovisko
vyšších míst. Pozor - abychom nenarazili.
Přihlašuji se dobrovolně, že vyšetřím stano-
visko vyšších míst a pak teprve můžeme svo-
bodně rozhodnout -

To je myslím správné. A proto navrhuji, aby-
chom s tímto přistoupili k závěru. - Soudru-
zi a soudružky! Naše dnešní jednání mělo
opravdu velmi čilý průběh. Podle presenční
listiny se porady zúčastnilo 124 soudruhů a
soudružek. V diskusi vystupovali soudruzí
nebojácně a měli četné připomínky podnětné,
tak se dá shrnout, že byla diskuse plodná a

Z á v ě r

A nyní máte slovo vy - návštěvníci. Rozhovořte se o záporech i kladech této komedie. Buďte přísní, kritičtí, suďte! Než však přistoupíme k diskusi, chci vás upozornit, že hra byla předváděna na nejvyšších místech a tam se líbila. Prosím - kdo bude první kritizovat? Jelikož se nikdo nehlásí, děkujeme vám za pozornost, - a přece někdo.

/Všimne si, že na scénu přicházejí
účinkující./

Chcete ještě připodotknout -

Ano -

/Závěrečná píseň./

Závěrečná píseň:

- I. Kritika by neměla být,
kritika by neměla být,
kritika by neměla být osobní,
jsou to potom řeči pivní
a vůbec nekonstruktivní,
pak se nás to vůbec netýká.
- II. Kritika by neměla být,
kritika by neměla být,
kritika by neměla být veřejná,
kdekdo se pak toho chytne,
kdopak jednou neulítne,
z toho si můžem příklad brát.
- III. Kritika by neměla být,
kritika by neměla být,
kritika by neměla být formální,
nabruste si svoje pera
na lajdáka absentéra,
s odvahou se dejte do psaní.
- IV. Kritika ať bije do chyb,
kritika ať bije do chyb,
bijte do chyb, bijte tvrdě do lidí
všude, kde se nerád rojí
a pokroku v cestě stojí,
jen nás - nechte na pokoji.

/Hudbu složil V. Pinkas./

NÁPĚVY PÍSNÍ

do komedie Václava Jelínka

„Skandál v obrazárně“

RECITATIV AKTUALIT

Píseň před oponou / místo dějry/

Hudbu složil E.F. Burian

Kvůli že se sluší ve-li, v distribuci ne-ve-

dě-li. Ž ja-ra když se že-li chtělo, ne-dočka-lo se ho tě-lo.

Allegro

Refrain Kde to vězi? Já se ptám, kde je ten pes ta-ko-pán. Kde to vězi? Já se

m, já to jen tak ne-ne-chám.

Po poslední strofě od na Codu.

Coda

str. 89.

PÍSEŇ O KRITICE

Závěrečná píseň

Hudba V. Pinkas Slova V. Jelínek

Jako foxtrot

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. It consists of five staves of music. The lyrics are written below the notes. Chord symbols are placed above the notes. The lyrics are: "Kri-ti - ka by ne-mě-la být, kri-ti-ka by ne-mě-la být, kri-ti-ka by ne-mě-la být o-sob-ní, jsou to po - tom ře-či piv-ní a vů-bec ne - konstruktivní, pak se nás to vůbec ne-tý - ka.a - le nás at' ne - chá na po - ko - ji."

Chord symbols: D6, G6, A7, D, A7, D, A7, D, A7, E^b9, D.